

ΤΟ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΝ

For recordings (occasionally featuring Anna Kelly), see [this link](#).

Contents

1	καινόν τι (Ο ΤΡΩΙΟΣ, Η ΚΟΡΗ)	2
2	τόν νοῦν πρόσεχ' εἰς πυγμῆν (Ο ΤΡΩΙΟΣ, ΟΙ ΝΕΑΝΙΑΙ)	3
3	τόδ' ἐζητημένον ἡμῖν (ΑΠΟΛΛΩΝ, ΑΡΤΕΜΙΣ)	5
4	τόδ' ἐζητημένον ἡμῖν (ἄλλως) (Ο ΤΡΩΙΟΣ, Η ΚΟΡΗ)	6
5	ἔμμενε τῶι πρὶν δῆ (ΧΟΡΟΣ)	7
6	ὄτ' ἤμεν σὺ κάγων (Η ΚΟΡΗ)	10
7	εἰς ἄκρον (ΑΠΟΛΛΩΝ, ΑΡΤΕΜΙΣ)	11
8	λυόμενοι (Ο ΤΡΩΙΟΣ, Η ΚΟΡΗ)	13
9	πάντες ἐν τῶιδ' ἀθρόοι (ΧΟΡΟΣ)	15

1 καινόν τι (Ο ΤΡΩΙΟΣ, Η ΚΟΡΗ)

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

πρὸς τοῦμὸν διάγων
ἐγὼ σύνηκ' οὐχὶ
ὅτι πάντα δύναται
τῶι τυχόντι.

Η ΚΟΡΗ.

οὔποτ' ἐπίστευσα
οἷς ἦν ἄδηλα
οὔποτέ τ' ἐννόησα
τάδ' ἐνδικόμενα.

ΑΜΦΩ.

καὶ οἶδα τι μεταλλασθεν
οὔποτ' ἠισθόμην
οὔτως καὶ νύκτι τῆιδ'
ἄρχοιτ' ἂν καινὸν τι τόδε
καλῶς ἔχω συν σοῖ ἐνθάδε
κάμοῦ σε θεωμένου (-ης)
ἡμέρα καινοῦ τινὸς ἦδ' ἀρχή.

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

καὶ τίς ἂν ἐδόξασε
νύκτι τῆιδ' ἐνθάδε

Η ΚΟΡΗ.

νῦν γὰρ πάντα φαιινὰ
φλέγει σὲ κάμῃ.

ΑΜΦΩ.

καὶ οἶδα τι μεταλλασθεν
οὔποτ' ἠισθόμην
οὔτως καὶ νύκτι τῆιδ'
ἄρχοιτ' ἂν καινὸν τι τόδε
καλῶς ἔχω συν σοῖ ἐνθάδε
κάμοῦ σε θεωμένου (-ης)
ἡμέρα καινοῦ τινὸς ἦδ' ἀρχή.

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

οὔποτ' ἔγνων τάδε δυνατὰ πρὶν ἐγένετ' ἐμοῖ

ΑΜΦΩ.

οὐκ ἦδριν τάδε τὸ πρὶν, ἀλλὰ δῆλόν ἐσθ' ὅτωι.
ἄρχοιτ' ἂν καινὸν τι τόδε
καλῶς ἔχω συν σοῖ ἐνθάδε
κάμοῦ σε θεωμένου (-ης)
ἡμέρα καινοῦ τινὸς ἦδ' ἀρχή.
ἄρχεται καινὸν τι τόδε
καλῶς ἔχω συν σοῖ ἐνθάδε
κάμοῦ σε θεωμένου (-ης)
ἡμέρα καινοῦ τινὸς ἦδ' ἀρχή.

2 τὸν νοῦν πρόσεχ' εἰς πυγμὴν (Ο ΤΡΩΙΟΣ, ΟΙ ΝΕΑΝΙΑΙ)

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

ἀπατᾶν τὸν ἐναντίον δεῖ
φυλάττεσθαι δ' ὅπως τὰς πληγὰς ἐρύξεις
καὶ μάλιστα πληῖσαι δεῖ, αὔθις δὲ παῖσαι νιν
μηδὲ φοβοῦ μὴ αὐτὸν ἐκκόψῃς
τὸν νοῦν πρόσεχ' εἰς πυγμὴν
τὸν νοῦν πρόσεχ' εἰς πυγμὴν
μηδὲ φοβοῦ μὴ αὐτὸν ἐκκόψῃς
τὸν νοῦν πρόσεχ' εἰς πυγμὴν
δεῖ σε προσέχειν νοῦν εἰς πυγμὴν

ΟΙ ΝΕΑΝΙΑΙ.

πρόσεχε πρόσεχε πρόσεχε τὸν νοῦν εἰς πυγμὴν

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

δεῖ σε προσέχειν νοῦν εἰς πυγμὴν

ΟΙ ΝΕΑΝΙΑΙ.

πρόσεχε πρόσεχε πρόσεχε τὸν νοῦν εἰς πυγμὴν

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

ἕα πρόσεχε νοῦν εἰς πυγμὴν

ΟΙ ΝΕΑΝΙΑΙ.

πρόσεχε πρόσεχε πρόσεχε τὸν νοῦν εἰς πυγμὴν

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

δεῖ σε πρόσε- (προσε-) -χειν νουν (-χε νουν) εἰς
πυγμὴν

ΟΙ ΝΕΑΝΙΑΙ.

πρόσεχε πρόσεχε πρόσεχε τὸν νοῦν εἰς πυγμὴν

ἰώ

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

πεπτωκότες δ' ἀναστῶμεν
οὓς νικῶντας ὄμιλος θορυβήσει
καιρὸς δ' ἐστίν, οὗ λαβεῖν ἡμᾶς δεῖ
ἴσως δ' ἡ μοῦσ' ἡγεμονεύσει

ἰώ

περίμεινον, οὐχὶ δεξιόν
περίμεινον, πρόσεχ' εἰς πυγμὴν
περίμεινον, πρόσεχ' εἰς πυγμὴν
περίμεινον, περίμεινον
δεῖ με προσέχειν νοῦν εἰς πυγμὴν

ΟΙ ΝΕΑΝΙΑΙ.

πρόσεχε πρόσεχε πρόσεχε τὸν νοῦν εἰς πυγμὴν

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

δεῖ με προσέχειν νοῦν εἰς πυγμὴν

ΟΙ ΝΕΑΝΙΑΙ.

πρόσεχε πρόσεχε πρόσεχε τὸν νοῦν εἰς πυγμὴν

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

ἕα πρόσεχε νοῦν εἰς πυγμὴν

ΟΙ ΝΕΑΝΙΑΙ.

πρόσεχε πρόσεχε πρόσεχε τὸν νοῦν εἰς πυγμὴν

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

δεῖ με πρόσε- (προσε-) -χειν νουν (-χε νουν) εἰς πυγ-
μὴν

ΟΙ ΝΕΑΝΙΑΙ.

πρόσεχε πρόσεχε πρόσεχε τὸν νοῦν εἰς πυγμὴν
ἰώ

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

διὰ τί νῦν ἀπορῶ
εἰς πυγμὴν ὁ νοῦς, ἡ δὲ φρὴν ἐν ὕμνῳ
μεθ' αὐτῆς δεξιῶ

ἄρα νῦν ὁ καιρός;
τόδ' ἀφείναί με δεῖ. ἔα

ὥς δεῖ με προσέχειν νοῦν εἰς πυγμὴν

ΟΙ ΝΕΑΝΙΑΙ.

πρόσεχε πρόσεχε πρόσεχε τὸν νοῦν εἰς πυγμὴν

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

δεῖ με προσέχειν νοῦν εἰς πυγμὴν

ΟΙ ΝΕΑΝΙΑΙ.

πρόσεχε πρόσεχε πρόσεχε τὸν νοῦν εἰς πυγμὴν

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

ἔα πρόσεχε νοῦν εἰς πυγμὴν

ΟΙ ΝΕΑΝΙΑΙ.

πρόσεχε πρόσεχε πρόσεχε τὸν νοῦν εἰς πυγμὴν

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

δεῖ με πρόσε- (προσε-) -χειν νοῦν (-χε νοῦν) εἰς πυγ-
μὴν

ΟΙ ΝΕΑΝΙΑΙ.

πρόσεχε πρόσεχε πρόσεχε τὸν νοῦν εἰς πυγμὴν
ἰώ

3 τόδ' ἐζητημένον ἡμῖν (ΑΠΟΛΛΩΝ, ΑΡΤΕΜΙΣ)

ΑΠΟΛΛΩΝ.

δεινὸν νομίζειν, ἐμ' οὐκ αἴσθησθαι

ΑΜΦΩ.

σε παρεστηκότ' αἰέν μοι
μονωθέντι γάρ, ὡς ἐφαίνετο
ἐκεῖ παρεστήχης αἰέν μοι

ΑΡΤΕΜΙΣ.

κεῦφραίνομαι μάλιστα

ΑΜΦΩ.

θελῶ σ' εἰδέναι
οὔποτ' ἦν τις ἐμοὶ ἐμ' εἰδῶς ὡσπερ σύ
τῆι μ' οἴσθηα σύ
οὔποτ' ἦν τις ἐμοὶ συμβαλλόμενος ὡς σύ
οὔδεις ὡς σύ
μονωθεὶς τὸ πρὶν (μονωθεῖσα πρὶν)
τέλος εὔρηκα
τόδ' ἐζητημένον ἡμῖν.

ΑΡΤΕΜΙΣ.

καλὸν γνωσθῆναι
καλὸν δ' ὀφθῆναι

ΑΜΦΩ.

οὔδεν δέον με λέξαι

ΑΠΟΛΛΩΝ.

δᾶρον πλανούμενος
εὔρηθεις τέλος

ΑΜΦΩ.

σοῦ νῦν ἦδεως πάροντος

ΑΠΟΛΛΩΝ.

κεῦφραίνομαι μάλιστα

ΑΜΦΩ.

θελῶ σ' εἰδέναι
οὔποτ' ἦν τις ἐμοὶ ἐμ' εἰδῶς ὡσπερ σύ
τῆι μ' οἴσθηα σύ
οὔποτ' ἦν τις ἐμοὶ συμβαλλόμενος ὡς σύ
οὔδεις ὡς σύ
μονωθεὶς τὸ πρὶν (μονωθεῖσα πρὶν)
τέλος εὔρηκα
τόδ' ἐζητημένον ἡμῖν.

4 τόδ' ἐζητημένον ἡμῖν (ἄλλως) (Ο ΤΡΩΙΟΣ, Η ΚΟΡΗ)

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

δεινὸν νομίζειν, ἐμ' οὐκ αἴσθεσθαι
σε παρεστηκότ' αἰέν μοι

Η ΚΟΡΗ.

μονωθείσαι γάρ, ὡς ἐφαίνετο

ΑΜΦΩ.

ἐκεῖ παρεστήκης αἰέν μοι
κευφραίνομαι μάλιστα
θελῶ σ' εἰδέναι
οὔποτ' ἦν τις ἐμοὶ ἐμ' εἰδῶς ὡσπερ σύ
τῆι μ' οἴσθα σύ
οὔποτ' ἦν τις ἐμοὶ συμβαλλόμενος ὡς σύ
οὔδεις ὡς σύ
μονωθείς τὸ πρὶν (μονωθείσα πρὶν)
τέλος εὔρηχα
τόδ' ἐζητημένον ἡμῖν.

5 ἔμμενε τῶι πρὶν δῆ (ΧΟΡΟΣ)

ΑΘΛΗΤΗΣ ΤΙΣ.

λέγοις ἂν ὅτι στάδιον
μόνον ἀξιόλογον ἔστ' ἔμοι
ἀλλὰ ὁμολόγησω
ὅτι πάντως νιν φιλῶ
οὐκετι δ' ἂν ἔχοιμ' ἡσυχῶς

ΠΑΝΤΕΣ ΑΘΛΗΤΑΙ.

πάντες ἀθροισζήμεθα

ΑΘΛΗΤΗΣ.

εἰ μὲν γὰρ ὁ Τρωος τὸ κρύπτον λέγειν ἔχει,
κἀγωγ' ὁμοίως
σιτοποιοῶ

ΑΛΛΟΣ.

τί γάρ;

ΑΘΛΗΤΗΣ.

ἄρτους, μαζοὺς, πλήκους

ΠΑΝΤΕΣ ΑΘΛΗΤΑΙ.

μᾶλλον μὴ λέξῃς

ΑΘΛΗΤΗΣ.

τελεήσω ποτὲ γὰρ τι ἐψητόν

ΧΟΡΟΣ.

ἡκιστά γε (ἡκιστά γε)
ἔμμεν' οἷς ἐπίστη
ἀστεῖος ὡς γένηι
ἐνὶ ἀκολούθει
ἔπου τῶι πληθῆι
αἶει
ἔμμενε τῶι πρὶν δῆ

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ιδῶν με
τίν' αἰσθάνη;
δεινότατην τῶν ἄλλων
σείομαι δ' ἐγὼ μαλά
δεινον τι, οὐδὲν ἄλλο
ἢ κρύπτον τι μοι λεκτέον

ΠΑΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΑΙ.

παντ' οὖν ἀποκάλυψον

ΜΑΘΗΤΗΣ.

χορεύειν ἐρῶ φιλῶ πηδᾶν, σειειν τ'
καὶ ἀλλασθαι

ΑΛΛΟΣ.

ἄρα μή' στι νόμιμον;

ΠΑΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΑΙ.

μὴ λέξῃς ἄλλο

ΧΟΡΟΣ.

ἡκιστά γε (ἡκιστά γε)
ἔμμεν' οἷς ἐπίστη
ἀστεῖος ὡς γένηι
ἐνὶ ἀκολούθει
ἔπου τῶι πληθῆι
αἶει
ἔμμενε τῶι πρὶν δῆ

ΡΑΙΘΥΜΟΤΥΝΤΩΝ ΤΙΣ.

ἐνδεξαι
εἰπεῖν γὰρ βούλομαι
ὦν δέομαι οὐδ' ἀπαρνοῦμαι
ὦ ταλαῖν', οὐ φαίνοιμ' ἂν
τὸ δεινὸν αἰσθόμενον

ὁ ἔτοιμος εἴμ' ἀφείναι

ΠΑΝΤΕΣ ΡΑΙΘΥΜΟΥΝΤΕΣ.
σοῖ λεξάντι προσέξομεν

ΡΑΙΘΥΜΟΥΝΤΩΝ ΤΙΣ.
εἰ τοι ὁ Τρωος ἐθέλει αἰδεῖν, εἶπω ταδε-
κιθαρίζω γαρ.

ΑΛΛΟΣ.
θαυμαστον; τί δ' ἐστίν

ΡΑΙΘΥΜΟΥΝΤΩΝ ΤΙΣ.
ὡσπερ μακραν φορμιγγα

ΑΛΛΟΣ.
ποῖον ἐσθητον φερων;

ΡΑΙΘΥΜΟΥΝΤΩΝ ΤΙΣ.
τὸ καλλιστον

ΧΟΡΟΣ.
ἤχιστά γε (ἤχιστά γε)
ἔμμεν' οἷς ἐπίστη
ἀστεῖος ὡς γένηι
ἐνὶ ἀκολούθει
ἔπου τῶι πληῖθει
αἶει
ἔμμενε τῶι πρὶν δῆ

ἤχιστά γε (ἤχιστά γε)
ἔμμεν' οἷς ἐπίστη
ἀστεῖος ὡς γένηι
ἐνὶ ἀκολούθει
ἔπου τῶι πληῖθει
αἶει

ἔμμενε τῶι πρὶν δῆ

ΑΡΤΕΜΙΣ.
οὐκ ἐσθ' ἀθελω ταδ'
οὐδ' ἄβουλευσα
ἀλλὰ λεξαι με δεῖ
ὡς οὐχὶ συνῆκα
μαλά γαρ δη τι—

ΑΠΟΛΛΩΝ.
ἄδικον τι

ΑΡΤΕΜΙΣ.
—κακιστον

ΑΜΦΩ.
καὶ ἡμᾶς δεῖ συγκαταγεῖν τὸ πρέπον

ἡμῖν ἔξον (κιθαρίζω) (ἴμμεν οἷς ἀπιστη)
ἡμῖν ἔξον (νῦν χορεύσω) (οἰχεσθαι νιν δεῖ)
ἡμῖν ἔξον (γᾶλα ἐφεψω) (ἡσυχῶς ἔχε)
μὴ λέγετ' ἄλλον (μὴ)
μὴ φθέγγεσθ' ἄλλον (μὴ)
μὴ ψοφεῖθ' ὄλωσ (μὴ)

ΑΡΤΕΜΙΣ.
ἅπαντες σιγᾶτε

Η ΚΟΡΗ.
τί δῆ πάντες βλέπουσιν εἰς σε;

Η ΦΙΛΗ ΑΥΤΗΣ.
ἤχιστα ἐμέ γ'· ἀλλ' εἰς σέ.

Η ΚΟΡΗ.
τοῦ δράματος ἔνεκα; ἀνεκτὸν γὰρ τὸ εἰς με πάντα
βλέπειν

ΧΟΡΟΣ.

ἤχιστά γε (ἤχιστά γε)
ἔμμεν' οἷς ἐπίστη
ἀστεῖος ὡς γένηι
ἐνὶ ἀκολούθει
ἔπου τῶι πληῖθει
αἶει
ἔμμενε τῶι πρὶν δῆ

ἤχιστά γε (ἤχιστά γε)
ἔμμεν' οἷς ἐπίστη
ἀστεῖος ὡς γένηι
ἐνὶ ἀκολούθει
ἔπου τῶι πληῖθει
αἶει
ἔμμενε τῶι πρὶν
ἔμμενε τῶι πρὶν
ἔμμενε τῶι πρὶν δῆ.

6 ὄτ' ἤμεν σὺ κάγών (Η ΚΟΡΗ)

Η ΚΟΡΗ.

ἄτοπόν ἐσθ' αὐτὴν τυχεῖν
ἐξωθεν ὀρώσαν.
τῆι μὲν ἔστηκα,
τῆι δὲ βούλομαι μετάλλεσθαι
τί δὴ εἶας' ἐμαυτὴν νομίζειν θαύματ' ἐξεῖναι
νῦν γὰρ δεῖ προσποιεῖσθαι οὐδέν μοι μελεῖν.‘

ἔδοχεῖς μοι πεπρωμένος
ὄναρ ἐγρηγορυῖαι
εὐχὴν τὴν ἐμὴν ἀληθεύων.
ἀλλ' ἔγνωσαν πάντες ἄλλοι
ὡς ἔλαβον πάθη ὡς ἀληθῆ
ὄτ' ἤμεν σὺ κάγών.

ὤμοσα γνῶναι ὁ μέλ-
-ος ἤκουσ' αἰδοντος σου.
καὶ σὺ γελῶν ἐποίεις ὡς
συναισομαι ἀμά.
ἀλλὰ μετεποίησες ἔπη
κάμ' ἔλιπες ἐρήμην.
ἰδοῦσα νῦν ἐς τοῦπισώ
τὸ ποτ' αἰδόμενον.

νῦν δ' οἶδα σ' οὐ πεπρωμένον
κῶναρ ἐπρεψ' ἐς ὕπνον.
τί δ' οὖν ἐμὲ ἔδει ἐπεύχεσθαι.

οἶδα γὰρ κάγῶ τὰ νῦν
τὰ πάθη λαβοῦσα ὡς ἀληθῆ
ἃ φιλοῦσ' ἔωρων, ὄτ' ἤμεν σὺ κάγών.
οὐκ ἂν νομίζοιμ' εἶναι οὐτῶ τυφλήν
ὥστε καταπίπτειν ἐν ὄϊ σὺ ποτᾶι
καὶ μελεῖ μοι οὐδέν.
ἃ φιλοῦσ' ἔωρων,
ἀπάθομεν ὁμῶς

ὄτ' ἤμεν σὺ κάγών.

7 εἰς ἄκρον (ΑΠΟΛΛΩΝ, ΑΡΤΕΜΙΣ)

ΑΡΤΕΜΙΣ.

ὄνειρατ' ἀστερων
ἰδεῖν ἤδομαι

ΑΠΟΛΛΩΝ.

φιλότατη, ὡς πρώτη ἦς
χρῆ βελτίω πράξαι

ΑΡΤΕΜΙΣ.

λακτίζοντες γὰρ καὶ
μαλα πονοῦντες

ΑΠΟΛΛΩΝ.

πάντα πράξομεν
ὡς ὦμεν ἄξιοι δόξης

ΑΜΦΩ.

καθ' ἕκαστην ἡμέραν
πονοῦντας, συναγωνιζ-
-ομένους δεῖ νικᾶν

ΑΡΤΕΜΙΣ.

ἐγκαυμένον

ΑΠΟΛΛΩΝ.

τέρειν

ΑΡΤΕΜΙΣ.

ἦ μάλιστα

ΑΜΦΩ.

ὄρχησόμ-
-εθ' εἰς ἄκρον

ΑΠΟΛΛΩΝ.

κυλινδόμενοι ἐν ρύθμωι

ΑΜΦΩ.

ἕως καμῶμεν ἂν πηδοίμεν

ΑΡΤΕΜΙΣ.

καὶ πάλιν αὖ

ΑΜΦΩ.

ὅτοτοῖ
ἅμα ἐμοί

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἐγκαρσιον αἰσῶμεν

ΑΜΦΩ.

ἐλισσόμενοι
ἕως μολπῆς παυσό-
-μεθα κῶρχησόμεθ' εἰς ἄκρον
εἰς αἰδιον.

εἰς δὲ ἄκρον
νῦν ἰτέον
φαινόμενον

σκιρτάτ' ὄσφῦν σείοντες
γελασάντες τε πρὸς ἄλλους

ΑΡΤΕΜΙΣ.

ἰσχύσατε

ΑΠΟΛΛΩΝ.

χορεύσατε

ΑΜΦΩ.

ἦ μάλιστα ὄρχησό-
-μεθ εἰς ἄκρον

ΑΠΟΛΛΩΝ.

οὐκ αἰσχυντήλως ἔχοντες

ΑΜΦΩ.

παπαπᾶ
πάντες ἀμά

ΑΡΤΕΜΙΣ.

φασφοροί

ΑΜΦΩ.

ὄρχησό-
-μεθ' εἰς ἄκρον
καὶ δοξῆς στοχαζόμεθ'
ἐπιδιδόμε-
-νοι γὰρ οὐ παυσό-
-μεθ' ἕως εἰς ἄκρον
ὄρχώμεθ' ἄν.

8 λυόμενοι (Ο ΤΡΩΙΟΣ, Η ΚΟΡΗ)

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

μετεωροι, πετομεθ'
ἐφικτος δ' ἡμῖν πᾶς ἀστήρ
ἐν αἴθερι

Η ΚΟΡΗ.

πειρωμένοις
ὥστε λυόμεθα

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

πάντες γὰρ ἂν ὀρῶιεν
ἡμᾶς ἄλλως ἢ κατὰ τὸ ὄν.

Η ΚΟΡΗ.

ἀλλὰ διαιρούμεθα
ἀλλήλων δίχα

ΑΜΦΩ.

πιστεύων δὲ θρασύνεις με
ὥς πείθωμαι
λυεσθαι νῦν

Η ΚΟΡΗ.

μετεωροι

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

πετομεθ'

ΑΜΦΩ.

ἐφικτος δ' ἡμῖν πᾶς ἀστήρ
ἐν αἴθερι
πειρωμένοις

ΑΜΦΩ.

ἢ λυόμεθα

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

ἰὼ λυόμεθα

Η ΚΟΡΗ.

ἰὼ

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

ἄρα τόδ' αἰσθάνη
αὐξάνόμενον ὡς κύμ' ἀκρατές

Η ΚΟΡΗ.

πάθει τέ τωι συναφθεν
ἰὼ κατ' αὐτὴν ψυχὴν

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

κατὰ ψυχὴν

ΑΜΦΩ.

ἄνισταμενων ἡμῶν
ὡς πάντες ὀρῶσιν

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

λυόμενοι

Η ΚΟΡΗ.

μετεωροι

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

πετόμεθ'

ΑΜΦΩ.

ἐφικτος δ' ἡμῖν πᾶς ἀστήρ
ἐν αἴθερι
πειρωμένοις

ΑΜΦΩ.

ἤ λυόμεθα

Η ΚΟΡΗ.

τρέχοντες

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

καμβαινόντες

ἀφιζόμενοι ἔν

ὧι πάντα τελέσομεν

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

νῦν καιρός

Η ΚΟΡΗ.

ὥστε λυόμεθα

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

ἰὼ λυόμενοι

Η ΚΟΡΗ.

ἰὼ ἐλπίζειν, πιστεῦειν

Η ΚΟΡΗ.

ἦττον ἐστ-

-ιν τοῦδε

ὃ νῦν ἀμὰ

ὀρώμεν ἴον

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

βλεπεῖν σε, ἐνθάδε

μαλιστα δεῖ ἐμέ

ΑΜΦΩ.

ἀμφω λυόμενοι

Η ΚΟΡΗ.

μετεωροί,

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

πετομεθ'

ΑΜΦΩ.

ἐφικτος δ' ἡμῖν πᾶς ἀστήρ

ἐν αἴθερι

πειρωμένοις

ὥστε λυόμεθα

Η ΚΟΡΗ.

τρέχοντες

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

καμβαινόντες

ΑΜΦΩ.

ἀφιζόμενοι ἔν

ὧι πάντα τελέσομεν

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

νῦν καιρός

Η ΚΟΡΗ.

ὥστε λυόμεθα

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

ἰὼ λυόμενοι

Η ΚΟΡΗ.

ἰὼ

ΑΜΦΩ.

πάντες γὰρ ἂν ὀρώιεν

ἡμᾶς ἄλλως ἢ κατὰ τὸ ὄν.

9 πάντες ἐν τῷιδ' ἀθρόοι (ΧΟΡΟΣ)

ΧΟΡΟΣ.

ἀθρόοι, ἀθρόοι, ἀθρόοι πάντες δὴ
ἀθρόοι, ἀθρόοι ἡμῖν εὐφραίνεσθαι χρή
ἀθρόοι, ἀλλήλοις, βοηθοῦμεν αἶει
ἀθρόοι, ἀθρόοι, ἄγε, ποιῶμεν τοδε

Ο ΤΡΩΙΟΣ.

ἐνθάδε, καιρός ἐστὶν εὐφραίνεσθαι νῦν φαίνεται
τέλος (δὴ, δὴ)
ἅπαντ' ὀνειράτ' ἀπειρα γενέσθαι
τὸ τέλος πράγματος (νῦν ἄγε)

Η ΚΟΡΗ.

πάντες ἡμεῖς ἕξοχοι καθ' ἕκαστόν
κρατύνοντες ἀμὰ (ἡμᾶς αὐτοὺς ἀμὰ)
οὐ γὰρ ὅμοιοι
διαφέρομεν καλῶς
χαίροντες **πρέποντα**

ΧΟΡΟΣ.

πάντες ἐν τῷιδ' ἀθρόοι
καὶ ἐπει
τάδ' ἴσμεν
ἡδόμε-
-θα χαίροντες
πάντες δ' ἐν τῷιδ' ἀθρόοι
εὐχη δε
ἐχομέ-
-νοὶς τῶν χε-
-ρῶν τετέλεσται

ἀθρόοι, ἀθρόοι, ἀθρόοι πάντες δὴ
ἀθρόοι, ἀθρόοι ἡμῖν εὐφραίνεσθαι χρή
ἀθρόοι, ἀλλήλοις, βοηθοῦμεν αἶει
ἀθρόοι, ἀθρόοι, ἄγε, ποιῶμεν τοδε

ΑΠΟΛΛΩΝ.

ἐνθάδε
λέγομεν νῦν μιᾶ φωνῇ
θρορυβήσομεν πᾶν,
εὐφραϊνόμενοι πάντες οὖν φθειγγόμεθα
ἢ ἀναβοῶμεν

ΑΡΤΕΜΙΣ.

ἀφίκοντες
ἄθ' ἀθρόοι ὄντες
νικήσας ἕκαστος

ΧΟΡΟΣ.

πάντες ἐν τῷιδ' ἀθρόοι
καὶ ἐπει
τάδ' ἴσμεν
ἡδόμε-
-θα χαίροντες
πάντες δ' ἐν τῷιδ' ἀθρόοι
εὐχη δε
ἐχομέ-
-νοὶς τῶν χε-
-ρῶν τετέλεσται
πάντες δ' ἐν τῷιδ' ἀθρόοι
τείνοντες
πέτεσθαι
οἴοι τ' ἐσ-
-μεν αἶδοντες

πάντες δ' ἐν τῷιδ' ἀθρόοι
ἰδόντες τ'
ὅτι ἐ-
-τυχομεν
κτηθέντες τάδε

θηῆρες νῦν ἅμα
φθειγγόμενοι τὰ καλά,

θῆρες ἐν δόμῳ
πάντες νῦν λέξατέ μοι
θῆρες πανταχῆ
χεῖρας ἀνασχῆσατε
οὕτως γὰρ πράττομεν
νῦν ἀρχώμεθ'
ᾧν καιρὸς δεῖξαι

πάντες ἐν τῷιδ' ἀθρώοι
καὶ ἐπει
τάδ' ἴσμεν
ἡδόμε-
-θα χαίροντες

πάντες δ' ἐν τῷιδ' ἀθρώοι
εὐχῆ δε
ἐχομέ-
-νοῖς τῶν χερ-
-ᾧν τετέλεσται

πάντες δ' ἐν τῷιδ' ἀθρώοι
τείνοντες
πέτεσθαι
οἷοί τ' ἐσ-
-μεν καΐδοντες

πάντες δ' ἐν τῷιδ' ἀθρώοι
ιδόντες τ'
ὅτι ἐ-
τυχομεν
κτηθέντες τάδε

θῆρες πανταχῆ
χεῖρας ἀνασχῆσατε
οὕτως γὰρ πράττομεν
νῦν ἀρχώμεθ'
ᾧν καιρὸς δεῖξαι